

SEKCJA III

LITERATUROZNAWSTWO

NADZIEJA W LITERATURZE ROSYJSKIEJ

Sekcja literaturoznawcza obiektem refleksji pragnie uczynić topos nadziei. W mitologii greckiej topos ów pojawia się w micie o Pandorze, która w posagu otrzymała szczelnie zamkniętą puszkę. Oprócz wszelkich nieszczęść, które spłynęły na ludzkość po jej otwarciu, na dnie puszki – zgodnie z wolą Zeusa – znajdowała się również nadzieja. Zaproponowany temat w warunkach pandemii oraz skomplikowanej sytuacji społeczno-politycznej wydaje się być tym, czego wszyscy oczekujemy i o czym myślimy. W czasach wielkiej próby, nadzieja obok wiary i miłości jest jednym z elementów triady, najchętniej wykorzystywanym przez twórców. Polski poeta Leopold Staff pisał o nadziei jako „siostrze lęku, matce prośby, kornej niemocy starca opiekunce”. Historyczne kataklizmy takie jak wojny, rewolucje, totalitaryzmy powodowały, że literaci sztukę starali się uczynić źródłem nadziei, a czytelnicy w sytuacji beznadziei pragnęli odnaleźć pocieszenie w tekstach artystycznych. Również dzisiaj nadzieja jest czynnikiem motywującym dla poszukiwań współczesnych pisarzy, o czym mogą świadczyć słowa Jewgienija Wodołazkina: „To, co jest dla mnie po prostu tekstem, dla kogoś innego może być nadzieją”. Organizatorzy konferencji wyrażają przekonanie, że literatura jest nadzieją, liczą więc na niezawodną obecność Uczonych z krajowych i zagranicznych ośrodków akademickich oraz Ich udział w merytorycznej dyskusji.

НАДЕЖДА В РУССКОЙ ЛИТЕРАТУРЕ

Секция литературоведения объектом рассмотрения предлагает сделать тоpos надежды. В греческой мифологии данный тоpos появляется в мифе о Пандоре, которая в приданое получила плотно закрытую банку. Помимо всех бед, которые обрушились на человечество после ее открытия, на дне банки – по воле Зевса – находилась надежда. Предложенная тема в условиях пандемии и сложной общественно-политической ситуации представляется тем, что мы все ожидаем и о чем думаем. Во времена тяжелых испытаний надежда, наряду с верой и любовью, является одним из элементов триады, наиболее часто используемой художниками. Польский поэт Леопольд Стафф писал о

надежде как о „сестре страха, матери просьбы, хранительнице смиренной немощи старца”. Исторические потрясения, такие как войны, революции, тоталитаризмы влияли на то, что литераторы пытались сделать искусство источником надежды, а читатели в ситуации безысходности жаждали обрести утешение в художественных текстах. Надежда и сегодня является мотивирующим фактором для творческих поисков современных писателей, о чем могут свидетельствовать слова Евгения Водолазкина: „То, что для меня просто текст, для кого-то – надежда”. Организаторы конференции выражают уверенность в том, что литература и есть надежда, поэтому рассчитывают на присутствие Ученых из отечественных и зарубежных академических центров и Их участие в содержательной дискуссии.

HOPE IN THE RUSSIAN LITERATURE

The literary studies section wishes to make the topos of hope an object of reflection. In Greek mythology, this topos appears in the myth of Pandora, who received a tightly closed box as a dowry. In addition to all the misfortunes that befell humanity after its opening, at the bottom of the box – in accordance with the will of Zeus – there was also hope. The proposed theme, in the context of a pandemic and a complex socio-political situation, seems to be what we all expect and think about it. In times of great trial, hope alongside faith and love is one of the elements of the triad most eagerly used by the creators. Polish poet Leopold Staff wrote about hope as “the sister of fear, the mother of request, the guardian of the old man’s humble infirmity”. Historical cataclysms such as wars, revolutions, totalitarianisms caused writers to try to make art a source of hope, and readers in a situation of hopelessness wanted to find solace in artistic texts. Also today, hope is a motivating factor for the creative search for contemporary writers, as evidenced by the words of Yevgeny Vodolazkin: “What is just a text for me can be hope for someone else”. The conference organizers are convinced that literature is a hope, so they count on the unfailing attendance of Scholars from national and foreign academic centers and Their participation in the substantive discussion.